

Remember eminescian

Maria Filipoiu

REMEMBER EMINESCIAN

Peste vremuri încercate
străbate un dor de-un veac,
de Luceafărul din carte,
ce din Cer privește-n Lac.

Un incurabil romantic,
spre astre plecând grăbit,
și-a lăsat dor singuratic
în Luceafăr din zenit.

Rapsozi pe ogorul gliei
i-au pus versurile-n cânt,
cu ecoul poeziei
de dor doinit la mormânt.

În clinchetul de izvoare
plânge Basarabia
și caută alinare
la mama România.

„Somnoroase păsărele”
închid pleoapa nopților
și se înalță la stele
înaripate de dor.

Teiul își scutură floarea
pe al său, pustiu mormânt,
de se întunecă zarea
sub norii bătuți vânt.

La mormânt de criptă veche
se deapănă amintiri
despre poet nepereche
cu eternele iubiri.

Înghețat de viscol arctic,
Luceafărul visător
aduce-n plai mioritic,
dor pe raze curgător.

Pe bontă se-nalță falnic,

simbolul poezilor,
prin Universul galactic
purtând vis nemuritor.

Maria Filipoiu / U. Z. P. R